

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/308/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215209663
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4215209663.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Ingrid Doležajovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. č. XXX, o zaplatenie 86,74 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 16. novembra 2016 č. k. 10C/349/2015-94, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti výroku a výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e.

Žalobcovi voči žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 16.11.2016 č. k. 10C/349/2015-94 pri právnom posúdení podľa § 144, § 145 ods. 1 až 3, § 146 ods. 1, 2, § 180 CSP, § 51, § 488, §52 ods. 1 až 4, § 517 ods. 1, 2, § 20 ods. 1 až 6 zák. č. 656/2004 Z. z., o energetike v znení účinnom do 31.12.2007, § 8 ods. 1 zák. č. 317/2007 Z. z., ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s elektrinou, v znení účinnom do 31.12.2007 a § 3 ods. 1 Nar. vlády SR č. 87/1999 Z. z., v znení účinnom od 08.05.2013, konanie v časti o zaplatenie sumy 31,26 eura pre čiastočné späťvzatie žaloby zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 55,48 eura spolu s úrokom z omeškania ročne vo výške 8,75 % o 28.07.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. O náhrade trov prvoinstančného konania bola rozhodnuté podľa § 255 CSP s tým, že žalobcovi, ktorý mal v konaní 63,96 % úspech a 36,04 % neúspech (žalovaný mal v konaní úspech 36,04 % a neúspech 63,96 % neúspech) priznal vzhľadom na celkový pomer úspechu (63,96 % - 36,04 % = 27,92 %) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 27,92 %.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, tak súd prvej inštancie vzniklý právny vzťah medzi stranami tohto sporu vyhodnotil ako spotrebiteľský. Zo zmluvy o dodávke elektriny vzniklo zo strany žalovaného ako spotrebiteľa právo na plnenie v súlade s uzatvorenou zmluvou a na druhej strane zároveň aj povinnosť žalovaného zaplatiť za spotrebovanú energiu a služby. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný za dodanú a faktúrovanú elektrickú energiu žalobcovi, ako dodávateľovi nezaplatil v konaní vykonaným dokazovaním vyvrátené nebolo.

4. Žalovaný poskytnuté plnenie zo strany právneho predchodcu žalobcu nijak nespochybnil a ani faktúrovanie sumy nereklamoval. Svoj negatívny postoj k predmetu konania postavil na tej obrane, že elektrickú energiu spotrebovala jeho bývala (rozvedená) manželka. Túto skutočnosť však súd prvej inštancie považoval z hľadiska posúdenia uplatneného nároku za irelevantnú.

5. Pokiaľ ide o priznané príslušenstvo, t. j. 8,75 % ročný úrok z omeškania od 27.07.2012 do zaplatenia, tak súd ho priznal žalobcovi s poukazom na ust. § 517 ods. 1, 2 Obč. zák., a § 3 ods. 1 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z., vychádzajúc pritom z úrokovej sadzby ECB platnej od 11.07.2012 do 07.05.2013, ktorá bola v tom čase 0,75 %. Ak však záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013, čo je aj daný prípad, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.03.2013 aj za dobu omeškania po 31.01.2013, t. j. 8 percentuálnych bodov + základná úroková sadzba ECB. Faktúra v danej veci bola vystavená na sumu 55,48 eura, pričom splatnosť nadobudla dňa 27.07.2012. Pretože žalovaný v lehote splatnosti faktúru neuhradil, od nasledujúceho dňa, t. j. od 28.07.2012 sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu a preto od tohto dňa žalobcovi prináležia úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 55,48 eura.

6. Po vykonanom dokazovaní súd prijal ten záver, že žaloba v danej veci bola podaná opodstatnene a preto jej s poukazom na citované ustanovenia príslušných hmotnoprávných predpisov v celom rozsahu vyhovel.

7. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný uvádzajúc, že nesúhlasí so zaplatením súdom určenej finančnej čiastky. V čase od 01.01.2011 do 03.05.2013 bol totiž v base v Trnave za výživné.

8. Spolu s bývalou manželkou počas tejto doby spolu nežili. Bol by vďačný, keby celá záležitosť bola preskúmaná opätovne, nakoľko v opačnom prípade bude pokračovať ďalej.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného uviedol, že zdvorilo žiada konajúci súd, aby rozsudok OS Komárno zo dňa 16.11.2016 potvrdil. Žalovaný dňa 07.11.2007 podpísal Zmluvu o dodávke elektriny a k zmene odberateľa nedošlo. V podanom odvolaní žalovaný neuviedol také skutočnosti a nepredložil dôkazy, ktoré by sponchybovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy.

10. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním žalovaného napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie procesným postupom podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), následne dospejúc k tomu záveru, že podané odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákone neustanovuje inak.

12. Krajský súd v Nitre v súvislosti s rozhodovaním o podanom odvolaní žalovaného zo dňa 05.12.2017 smerujúcemu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 16.11.2016 č. k. 10C/349/2015-94, viazaný pritom odvolacími dôvodmi uplatnenými v tomto odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP ako aj rozsahom odvolania (§ 379 CSP), predmetné odvolanie žalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a rozhodol o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

13. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o uplatnenom žalobnom nároku žalobcu, v prejednávanej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý aj následne správne posúdil podľa príslušných ustanovení špeciálneho hmotnoprávneho predpisu (§ 20 ods. 1 až 6 zák. č. 656/2004 Z. z.) ako aj všeobecného hmotnoprávneho predpisu (§ 51, § 488 a § 52 ods. 4 Obč. zák.).

14. S prihliadnutím na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti výroku, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Na potvrdenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd zhodne, ako súd prvej inštancie poznamenáva, že v konaní nebolo možné akceptovať zvolenú obranu žalovaného v tom smere, že vyfaktúrovanú spotrebu energie spotrebovala výlučne teraz už jeho bývalá manželka, pretože on sa počas faktúrovaného obdobia nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody v Trnave. Žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nespochybnil množstvo faktúrovanej a zároveň spotrebovanej elektrickej energie. Takisto v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že by došlo k zmene Zmluvy o dodávke elektrickej energie, ktorú uzatvoril dňa 07.11.2007 so žalobcom v tom smere, že sa zmenil odberateľ elektrickej energie, ktorým je naďalej podľa uvedenej zmluvy žalovaný. Tento je povinným subjektom v súvislosti so spotrebovanou elektrickou energiou, pretože má so žalobcom stále uzatvorenú Zmluvu o odbere elektrickej energie, ktorá je platná a žiadnym dodatkom, resp. inou zmluvou nebola zmenená. S poukazom na tieto dôvody bolo potrebné zo strany odvolacieho údu v tomto odvolacom konaní vyhodnotiť podané odvolanie žalovaného za nedôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti výroku a v časti výroku o náhrade trov prvoinštančného konania, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť.

16. O náhrade trov odvolacieho konania v danom prípade odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP s tým, že úspešnému žalobcovi v tomto konaní náhradu týchto trov, resp. nárok na ich náhradu voči žalovanému nepriznal, pretože žalobca si žiadne odvolacie trovy neuplatnil.

17. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).